

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/94/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010421
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3522010421.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D.,

D. E. XXXX/X, t. č. na slobode, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g)

Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/105/2022 zo dňa 22. marca 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2024 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovanej A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/105/2022 zo dňa 22. marca 2023 bola obžalovaná A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaná“) uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 04.02.2022 v čase od 11:44 hod. do 12:32 hod. v A. F. G. H. XXXX/X, v HM TESCO, odcudzila v predajni 1 ks OKF AloeVera 0,5 l VO v hodnote 1,59 Eur spolu so zálohou za PET obal v hodnote 0,15 Eur, 1 ks ZRKADLO v hodnote 7,99 Eur, 1 ks Smäd v hodnote 13,90 Eur, 1 ks Pomaly oheň v hodnote 13,95 Eur, 2 ks Pedro pedr. Jablko 80 g v hodnote 0,69 Eur za kus, 2 ks Orbit 58 g v hodnote 1,99 Eur za kus, 2 ks LINDOR MILK 50 g v hodnote 1,89 Eur za kus, 1 ks SVENUS 2 DIS RZR 4+2 v hodnote 3,99 Eur, 2 ks MJ CIST PRUZOK v hodnote 1,95 Eur za kus, 1 ks SODA KALCINOVANA 300 g v hodnote 0,95 Eur, 1 ks Dixi toni. kof. 6x10 ml v hodnote 3,05 Eur, 1 ks MV HERB VIT C 30 tbl v hodnote 2,69 Eur, 1 ks Prot. tyč. banán 70 g v hodnote 1,99 Eur, 1 ks LIST MILD TAST 250 v hodnote 2,89 Eur, 1 ks NA VLASY v hodnote 2,89 Eur, 1 ks LACTACYD FEMINA 15 ks v hodnote 2,59 Eur, 1 ks TS Gouda 150 g v hodnote 1,59 Eur, 2 ks HELLE BALZ. NA PERY v hodnote 1,19 Eur za kus, 2 ks PERSIL KAP UNI 12 PD v hodnote 5,99 Eur za kus, 2 ks TEK V PROT CAPP 40 g v hodnote 0,89 Eur za kus, 1 ks PLASTOVA Miska 2K v hodnote 2,29 Eur, 1 ks NG Sooth Jelly 200 ml v hodnote 6,79 Eur, 1 ks VANISH POWER 200 ml v hodnote 4,19 Eur, 2 ks GAR DEO 150 ml v hodnote 1,89 Eur za kus, 1 ks GIA. SAM. KRA 284g/156g v hodnote 1,09 Eur, 1 ks Orbit melón dóza 64 g v hodnote 2,15 Eur, 2 ks T. SVIEČKA VA.&MED v hodnote 1,19 Eur za kus a 2 ks GC Palička na mäso v hodnote 7,29 Eur za kus, pričom na tento tovar sa vzťahovala zľava vo výške 0,40 Eur, a to takým spôsobom, že uvedený tovar si vkladala do nákupného vozíka a následne do čiernej dámskej kabelky a čiernej plátennej tašky vložených v nákupnom vozíku, pričom plátennú čiernu tašku s tovarom si následne prevesila cez pravé rameno a bez zaplatenia s ním prešla cez pokladničnú zónu, kde bola zadržaná pracovníkom SBS, čím spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., so sídlom Cesta na Senec 2, Bratislava, IČO: 31 321 828 spôsobila škodu krádežou uvedeného tovaru vo výške 126,24 Eur, pričom bola za

obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá, nakoľko dňa 23.09.2020 od 10:00 hod. do 10:10 hod.

v A. na ulici X. A., v OD Billa, odcudzila tovar v hodnote 2,78 Eur, čím spáchala priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona SNR č. 372/1990 Zb., za ktorý skutok jej bola dňa 05.05.2021 uložená sankcia, a to pokarhanie, ktoré rozhodnutie vydal Odbor všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2021 a vykonateľnosť dňa 20.05.2021.

Za to bola odsúdená podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona, s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia (doručenia) podala obžalovaná sama, aj prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že popiera spáchanie skutku a v inkriminovanom čase bola na inom mieste. Ďalej uviedla, že policajt klamal a obvinil ju zo spáchania trestného činu iba na základe vytlačenej lustrácie, pričom skutočného páchatel'a trestného činu nezistil. Osoba, ktorá bola zachytená pri krádeži je pravdepodobne partnerka jej bývalého priateľa, ktorá v čase skutku písala hanlivé výroky na obžalovanú prostredníctvom sociálnej siete facebook. V závere obžalovaná požiadala, aby ju krajský súd spod obžaloby oslobodil, alebo aby vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry. Uviedla, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a opodstatnený, vecne správny a dostatočne odôvodnený. Obžalovaná je zo spáchania skutku dostatočne usvedčovaná výpoveďami zástupkyne poškodeného I. J. a svedkov A. A. a K. E., na ktoré nadväzujú oboznámené listinné dôkazy, najmä zápisnica o rekognícii a oboznámené obsahy priestupkových spisov, ktoré tvoria na seba nadväzujúcu logickú reťaz, ktorá vo svojom súhrne vyvracia obranu obžalovanej. Prokurátorka sa nestotožnila ani s hodnotením postupu polície zo strany obžalovanej pri jej identifikácii po spáchaní trestného činu. Rovnako bolo na hlavnom pojednávaní vyvrátené obhajobné tvrdenie o tom, že sa obžalovaná nachádzala v čase skutku vo Fakultnej nemocnici v Skalici. Prokurátorka v závere navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej, prokurátorka krajskej prokuratúry právom konečného návrhu navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny, zákonný a dôvodný. Obhajkyňa obžalovanej zotrvala na odvolaní a dôvodoch ich odvolania, pričom uviedla, že vo veci došlo k viacerým pochybeniam a podľa jej názoru by tu boli aj dôvody na podanie dovolania podľa § 371 Tr. poriadku vzhľadom k tomu, že vo veci neboli všetky dôkazy vykonané zákonným spôsobom. Tiež poukázala na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k procesnému pochybeniu tým, že neboli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej. Okresný súd mal kontaktovať obžalovanú prostredníctvom jemu známej e-mailovej adresy, prípadne telefonicky. Obžalovaná sa stotožnila s konečným návrhom svojej obhajkyne a požiadala, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa, ktorý by ju opätovne vypočul.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej, ktoré bolo prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo súladne s Trestným poriadkom, a v ktorom nedošlo k takým chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo k porušeniu práv obžalovanej na obhajobu. Obžalovaná síce pred odvolacím súdom namietala konanie pred súdom prvého stupňa v jej neprítomnosti, avšak ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, na takéto konanie boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 252 odsek 2 Tr. poriadku, ktorých splnenie aj súd prvého stupňa podrobne a náležite v odôvodnení rozsudku vysvetlil, zdôrazňujúc najmä to, že písomné predvolanie na termín hlavného pojednávania bolo obžalovanej riadne doručené aj s upozornením, že súd môže pojednávať v jej neprítomnosti. Napokon o tom, že obžalovaná mala o termíne hlavného pojednávania vedomosť svedčia aj jej nasledujúce, po doručení predvolania súdu podané písomné žiadosti adresované okresnému súdu, ktorými sa snažila pojednávanie vo veci oddialiť, keď dôvodila svojou zdravotnou indispozíciou, resp. žiadala, aby sa vec pojednávala na Okresnom súde Senica, ktoré obe podania okresný súd z vecnej stránky správne posúdil ako nespôsobilé dôvody na odročenie už nariadeného pojednávania na deň 22. marec 2023 pre nesplnenie zákonných podmienok (§ 17 odsek 1, § 120 odsek 2 Tr. poriadku). V konaní pred odvolacím súdom požiadala obžalovaná o ustanovenie obhajcu z dôvodu nemajetnosti (§ 40 odsek 2 Tr. poriadku), ktorý jej aj bol obratom a v dostatočnom časovom predstihu pred konaním verejného zasadnutia odvolacieho súdu ustanovený.

Krajský odvolací súd taktiež nemal žiadne pochybnosti o dôvodnosti výroku o vine obžalovanej z napadnutého rozsudku, keďže takýto jednoznačný záver vyplynul zo zákonným spôsobom vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní. Okresný súd vykonal všetky zabezpečené dôkazy potrebné pre objektívne posúdenie žalovaného skutku a tieto následne v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Tr. poriadku náležite vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne, pričom dospel k správne a nepochybnému záveru o vine obžalovanej. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa kritériá pre jeho označenie za arbitrárne, či podobne nedostatočne odôvodnené, keďže obsahuje výstižné hodnotenie všetkých podstatných skutočností potrebných pre rozhodnutie o vine aj treste. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, pričom správne poukázal na konzistentnosť výpovedí svedkov A. A. a K. E. od začiatku trestného konania v podstatných skutočnostiach, vierohodnosť ktorých nebola v rámci dokazovania žiadnym relevantným spôsobom spochybnená, jedine ak výpoveďou obžalovanej. Okresný súd dôvodne poukázal aj na ďalšie usvedčujúce dôkazy, ako výpoveď splnomocnenej zástupkyne poškodeného I. J., zápisnicu o vykonanej rekognícii a vo vzťahu k predchádzajúcej priestupkovej činnosti obžalovanej, ktorá tvorí časť skutkovej vety napadnutého rozsudku aj na relevantný obsah priestupkového spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru Myjava a Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, a zároveň sa skutočne podrobne a logicky správne vysporiadal so všetkými podstatnými obhajobnými námietkami obžalovanej. S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, krajský súd v ďalšom odkazuje na jednotlivé vyhodnotenia skutkových okolností súdom prvého stupňa, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Pokiaľ ide o ďalšie dokazovanie, ktoré navrhovala v konaní vykonať obžalovaná, odvolací súd poukazuje na správny názor okresného súdu, že vykonanie obžalovanou navrhovaných dôkazov nebolo pre rozhodnutie v merite veci podstatné a účelné, naviac okresný súd nemal k dispozícii z dôvodu na strane obžalovanej nevyhnutné informácie k osobám navrhovaných svedkov. Aj v konaní pred odvolacím súdom obžalovaná navrhovala doplniť dokazovanie (jej opätovné vypočutie, opätovné vykonanie rekognície, vykonanie rekognície s osobou, ktorá sa podľa tvrdenia obžalovanej mala dopustiť žalovaného skutku), ktorým návrhom odvolací súd nevyhovel. Na opakovanie už zákonným spôsobom vykonaných dôkazov nebol dôvod a vykonanie úkonov s osobou, ktorú obžalovaná označila za páchatela skutku odvolací súd považoval iba za účelovú obranu obžalovanej, nekorešpondujúcu so žiadnym iným v konaní zabezpečeným a na hlavnom pojednávaní vykonaným dôkazom. Krajský súd zdôrazňuje, že nevykonaním ďalších navrhovaných dôkazov zo strany obžalovanej osoby nedochádza k porušeniu práva na obhajobu, pretože právo na obhajobu predovšetkým znamená vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obžalovaného a jeho obhajcu (§ 34 odsek 5 Tr. poriadku) a obsah či rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dokazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku, resp. uplatnení

oprávnenia podľa § 2 odsek 11 Tr. poriadku pod uvedené kritériá nespadá. Navyše okresný súd dostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie navrhované dôkazy v konaní nevykonať. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva všeobecný súd v odôvodnení rozhodnutia ani nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania. Je tiež potrebné pripomenúť, že právo na spravodlivý súdny proces neznamena nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04).

Rovnako je nutné prisvedčiť aj dôvodnosti výroku o treste napadnutého rozsudku, pretože súd prvého stupňa zohľadnil tak pri druhu, ako aj výmere trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukladanie trestov v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Správne vychádzal zo zistenia o neprítomnosti poľahčujúcich či priťažujúcich okolností v danom prípade, a teda pri úvahách o primeranej výmere trestu bola pre neho smerodajná základná trestná sadzba v rozpätí až do dvoch rokov. Zodpovedá skutočnosti, že obžalovaná má za svoju predchádzajúcu majetkovú trestnú činnosť obe odsúdenia zahladené a dopustila sa jedného priestupku proti majetku, ktorý tvorí súčasť skutkovej vety i právnej vety napadnutého rozsudku. Pri zohľadnení všetkých zistených rozhodných skutočností, teda okresný súd uložil obžalovanej aj podľa názoru krajského súdu primeraný a spravodlivý trest v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v dolnej polovici jej zákonného rozpätia, ktorý v celom rozsahu naplní primárny účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Súd prvého stupňa sa náležite vysporiadal aj s nemožnosťou uloženia obžalovanej alternatívneho druhu trestu, ktoré odôvodnenie v celom rozsahu korešponduje so zistenými skutočnosťami o osobe obžalovanej. S predmetným trestným konaním nebolo spojené tzv. adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody vzhľadom k tomu, že odcudzený tovar bol neporušený vrátený do predaja a teda poškodený si ani náhradu škody neuplatnil.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovanej nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.